

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—
Poštno-čkovni rač. 10.303.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 120.

„Zveličar, ki je Kristus Gospod!“

(Luka 2, 11.)

Dne 10. avgusta l. 70. po Kristusu je ob zavzetju je-
ruzalemskega mesta neki rimski vojak kljub prepovedi
cesarja Tita vrgel gorečo bakljo v jeruzalemski tempelj,
ki je v celoti postal plen plamenov. S tem se je svetišče
pravega Boga v starem svetu zrušilo v prah in pepel.
Osem mesecev prej, 9. decembra l. 69., je največje svetišče
v glavnem mestu poganskega sveta, tempelj vrhovnega
rimskega boga Jupitra na rimskem kapitolju, postalo
žrtev požara, zanetnega od rimske roke. Rimski zgodovinar
Tacitus imenuje ta dogodek najžalostnejši in naj-
sramotnejši izmed vseh, ki so zadeli rimsko državo, od-
kar je bil Rim ustanovljen. Toda plameni ki so vzplamtili
v Rimu in Jeruzalemu, so bili kakor jutranja zarja nove,
prave vere, ki je zablestela na duhovnem obzorju človešt-
va in ki se ji je moralo umakniti jadvosko versivo in po-
gansko malikovalstvo. Glasniki te vere so že nastopili
svoj pohod po grškem in rimskem kulturnem svetu ter
prodrli do njegovega središča, do Rima. On, ki vlada svet
in njegovo usodo, je odprl nov oddelek v zgodovini sveta.
Ni to bil rimski cesar Augustus, ki je takrat vodil usodo
ogromne rimske države in ki si je domišljal, da bo za-
čelo človeštvo z njim novo štetje časa. Začelo se je novo
štetje, toda ne z Avgustovim rojstvom, marveč z rojstvom
Onega, ki ga je sam angel Gospodov sporočil pastirjem
na betlehemske poljanah: »Oznanjam vam veliko veso-
lje, ki bo za vse ljudstvo: Rodil se vam je danes v mestu
Davidovem Zveličar, ki je Kristus Gospod« (Luka 2,
10. 11).

Kristus Gospod je največja in najsvetejša osebnost
zgodovine. Premagal je svet ter ustanovil na njem kra-
ljestvo, ki ne pozna ne zemljepisnih ne narodnostnih mej.
Kolika razlika med osvajanjem sveta, ki ga je izvršilo
betlehemske Dete, ter med delom in uspehi velikih osvaja-
jalcev: od perzijskega kralja Kira do macedonskega kra-
lja Aleksandra Velikega in do francoskega cesarja Napol-
eona Velikega! Njihovi imperiji (države) so že začeli raz-
padati, predno so ti vojskovođe in državniki zatisnili
svoje oči, po smrti njihovi pa so vsi razpadli. Kristusovo
kraljestvo pa se je začelo po svetu širiti, ko je On kot
človek zapustil zemljo. Dela in imena onih velikih osvaja-
jalcev je zabeležila zgodovina, ni pa danes nikogar, ki bi
se za nje potegoval, boril in živel.

Drugače pa je z Zveličarjem. On živi kot kralj v
svojem kraljestvu, živi v dušah ljudi, živi kot gonilna si-
la, ki giblje in ogreva morje zgodovinskega življenja. Nje-
govo kraljestvo je bilo ustanovljeno na svetu s sredstvi,
ki se jim je poganstvo smejalo, v težki borbi si je osvojilo
svet in v težki borbi je ostalo na svetu ter razširja svojo

mejo. Vzdržujejo ga tiste tajne duhovne sile, ki so zago-
netka za tistega, ki nima vere v Zveličarja kot Sina bož-
jega. Njegov križ je prišel na stolpe prestolnih in podo-
želskih cerkva, na grobove umrlih in na pozornico živ-
ljenja, v svetišče krščanske družine in v tiho redovniško
celico, v krono vladarjev in v tresočo roko bolnih in umi-
rajočih. Njegov duh, ki je ohranjen v knjigah sv. pisma,
je zavladal svetu ter je človeštvu ustvaril pravo, osreču-
jočo kulturo. Njegova ljubezen prošinja človeška srca ter
jih vnema za ljubezen do bližnjega v dejanjih in za člo-
veka dostojno kreposti. Brez njega bi bila zemlja že dav-
no postala pustinja, kjer bi zamrlo socialno življenje in
delovanje.

Kristus je središče sveta. On je temeljni kamen vsa-
ke socialne zgradbe med ljudmi in narodi. Brez tega te-
meljnega kamna ni nobene trajne človeka in človeštvo
osrečujoče zgradbe. Kdor hoče zidati brez tega temelja, ta
zida na pesek ter v človeško nesrečo. Gorje njemu, ki mu
je Zveličar mesto temeljni kamen — kamea spotiko. To
je brezbožnemu boljševizmu. Odklenil je Zveličarja sveta
ter hoče graditi srečo naroda na človeka kot podlago, in
to na človeka, ki je samo materija, samo telo brez duše,
brez večnosti. Brez Zveličarja ni sreče, kjer se On izžene,
tam se naseli gorje. Naselilo se je že med ubegim ruskim
narečjem ter bo narzstlo med njim kot morje gorja, dok-
ler ne bo nad njim strla nasilnost brezbožnih boljševičkih
voditeljev ter bo tudi v Rusiji se svobodno razlegal glas
betlehemskega angela, oznanjajočega veliko veselje tudi
ruskemu ljudstvu.

Za slovensko ljudstvo je Zveličarjevo rojstvo velik
veselje. So tudi v našem narodu, na sicer med preprostim
kmetiskim in delavskim ljudstvom, marveč med takozva-
nim razumnštvom ljudje, ki menijo, da za nje Kristus
Gospod ni Zveličar. Ravno v času, ko se pripravljamo na
proslavo praznika Gospodovega rojstva, so se med ljudst-
vom širile knjige, ki so namenjene pred vsem delavstvu
in njegovi mladini. Te knjige so prošinjene s socialistično
misceinstvo, z materializmom in brezbožnostnim duhom,
ter so sivo in umazano norčevanje iz krščanskega ver-
stva, ki so ga zmogli dozdaj samo boljševiki! Naše ljudst-
vo zavrača te knjige z ogorčenostjo. Kristus Gospod je
Zveličar za naš narod! Njegov duh naj vlada nad nami,
njegova ljubezen naj nas podžiga! S tem sklepom in s to
obljubo se bo naše ljudstvo o božičnih praznikih zbiralo
pred jasljami božjega Djeteta, pozdravljajoč ga z ljudsko
cerkveno pesmijo:

»Bodi češčeno, Dete preblago,
samo ljubezen do nas te rodi!»